

21de Møde.

Tirsdag den 16. November Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen) er modtaget et Andragende fra Fredsinvalid J. C. Jensen Krog af Borris om forhøjet Invalideforsørgelse.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld og om Ændring i Lov om Ejendomsskyld Nr. 103 af 15. Maj 1903.

Der valgtes: *Eduard Larsen, Moesgaard-Kjeldsen, Jens Andersen, Rasmus Rasmussen, P. E. Hansen, Jacob Christensen, Wilmann, Hauge, Sigvald Olsen, N. Neergaard, Klaus Berntsen, Thomas Larsen, N. C. Jensen, Sandbæk og Wulff.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden og om Dækning af overordentlige kommunale Udgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2559).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

P. Th. Nielsen: Det foreliggende Lovforslags bærende Princip er, at de, som i særlig Grad lider under Dyrtidens Tryk, skal hjælpes, og Hjælpen skal ydes ved Tilskud fra og ved en Samvirken mellem Kommune og Stat og saaledes, at Byrden i særlig Grad søges lagt over paa de Skuldre, der har den bedste økonomiske Evne. Jeg kan paa mit Partis Vegne straks sige, at det Princip kan Venstre give sin fulde Tilslutning. Vi tror, at paa den Maade vil man netop kunne naa ned til

dem, der trænger haardest, og vi tror, at man paa den Maade er i Stand til at yde den mest effektive Hjælp. Vi hilser derfor med Tilfredshed, at man vil forsøge at slaa ind paa den Vej, og vi gør det saa meget mere, som det netop var det Princip, som Venstre allerede for Aar og Dag siden under tidligere Forhandlinger om Dyrtidsforanstaltninger gentagne Gange har peget paa. Selv om vi paa flere Punkter ikke vil kunne give de enkelte Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag vor Tilslutning, hilser vi dog Lovforslagets Fremkomst med Tilfredshed. Vi betragter dets Fremkomst og Hovedprincip som en Indrømmelse og Imødekommen overfor de Synspunkter, som vi fra Venstres Side ofte har fremsat, nemlig at det maa være Samfundets Sag og Samfundets Pligt at søge den tilstedeværende Nød afhjulpet, og at det maa ske saa vidt muligt saaledes, at den enkelte kommer til i Forhold til sin Evne at bære sin Del af Byrden ved Opfyldelsen af denne Samfundspligt. Det siger da sig selv, at Venstre vil gaa til Opgavens Løsning med en god Villie, og vi haaber paa samme gode Villie fra anden Side. Vi haaber, at naar alt kommer til alt, er vi saa temmelig enige om Maalet, og er det Tilfældet, bliver vi vel ogsaa enige om Vejen og Midlerne. Vi finder, at det vilde være baade smukt og patriotisk, om Regering og Rigsdag i de alvorlige Forhold, hvorunder vi lever, nogenlunde i Samdrægtighed kunde løse denne Opgave.

Indenfor Rammen: Samvirken mellem og Tilskud fra Stat og Kommune kan der imidlertid puttes meget forskelligt. Vi finder i det hele taget, at Lovforslaget er for løst bygget, vi finder, at Tilskuddene er for spredte, og ligeledes mener vi, at Lovforslaget breder sig for vidt med Hensyn til de Skatteklender og Skatteformer, som foreslaas for at faa Udgiften dækket. Der maa efter vor Mening være mere Plan, mere Enhed og Ensartethed i Lovforslaget, saaledes at det lettere maa kunne ses, baade hvor stor Understøttelsen og ligeledes hvor stor Byrden i det enkelte Tilfælde maatte være. Vi kan være enige med Ministeren, naar han siger — det findes i Tidenden Sp. 1100 — „at der med Hensyn til Befolkningens Forsyning er Omraader, hvor man kommer lettest frem ved at lade alle faa Del i Goderne, og at der er Omraader, hvor man kommer lettest igennem ved at løse Opgaven til Fordel for den Del af Befolkningen, som haardest trænger.“ Na-